

عنوان مقاله:

بررسی و تعیین خواص کمی و کیفی ارقام خرمای منطقه سیستان

محل انتشار:

کنفرانس ملی خرما، چالشها و پتانسیلهای تولید و صادرات خرما در ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حمزه علی احمدی - سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان

سعید حاجیان - سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

در منطقه سیستان از حدود 12 سال قبل به توسعه کشت نخیلات از طریق کشت پاجوش و کشت بافت توجه بیشتری شده است. برای انجام این تحقیق چند نمونه از تک درختان بازده کشت پاجوش ارقام مختلف که توسط کشاورزان در این منطقه کشت شده‌اند انتخاب گردید. در منطقه سیستان ارقام مضافتی، ربی و زاهدی وجود دارد. در شمال سیستان در منطقه بندان و نهبدان ارقام کیکاب، زاهدی، مضافتی و مجول وجود دارد و در جنوب سیستان در منطقه میرجاوه و ریگ ملک زاهدان ارقام ربی و مضافتی، زردان و سنگ‌شکن وجود دارد که خواص کمی و کیفی و مراحل رشدی میوه آنها اندازه‌گیری و ثبت گردید. بر اساس نتایج آزمایشگاهی میانگین اسیدیته ارقام خرمای این منطقه 2/6 بوده که بیشترین آن مربوط به رقم ابونارنجا با 7/6 و کمترین آن مربوط به رقم زاهدی با 8/5 بود. میانگین درصد مواد جامد محلول 9/60 بوده که بیشترین آن 8/64 مربوط به رقم ربی و کمترین آن مربوط به رقم زاهدی با 8/52 بود. میانگین درصد فنل ارقام خرمای این منطقه 2/65 درصد بوده که بیشترین آن مربوط به رقم زردان با 1/69 درصد و کمترین آن مربوط به رقم زاهدی با 5/58 درصد بود. میانگین رطوبت ارقام خرمای این منطقه 7/14 درصد بوده که بیشترین آن مربوط به رقم مضافتی با 4/18 درصد و کمترین آن مربوط به رقم ربی با 10 درصد بود. میانگین درصد ماده خشک ارقام خرمای این منطقه 3/85 درصد بوده که بیشترین آن مربوط به رقم ربی با 90 درصد و کمترین آن مربوط به رقم مضافتی با 6/81 درصد بود.

کلمات کلیدی:

خرما، کیفیت، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/86914>

